

MIHKEL SONN

Kohtusime Mihkliga ühel PurPur kokkusaamisel möödunud aastal ning taas-kohtumine leidis aset märtsi kuus toimunud Eesti leivategemise kursusel Zugis. Mees, kes leiva tegemist õpib, hindab kindlasti head toitu, eks? Eelarvamusest loobumiseks otsustangi meie intervjuud kohe sellest alustada.

Millist rolli mängib leib ja üldse toit Sinu elus?

„Olen viimastel aastatel jõudnud nii kaugele, et minu jaoks pole oluline, mis on selle või teise toidu nimetus ja mis imeline taustalugu sel on. Kaubamärgid ja peened nimetused ei tõmba. Tähtis on, et toit on korralikult tehtud ja maitseb. Leib on minu toidulaua lahutamatu osa“ Mihkel on sündinud 1981 a. Tartus, ning üles kasvanud Tartumaal Elvas. Ametilt on ta arst, mille baashariduse omandas ta Tartu Ülikoolis ja Würzburg 'i ülikoolis Saksamaal. Peale ülikooli suundus Mihkel Saksamaa linna Bremenisse tööle, kus ta elas kuni 2010. aastani. Alates 2011. aasta jaanuarist elab Mihkel Šveitsis.

Mis tõi Sind Šveitsi ja miks Sa otsustasid just Šveitsi kasuks?

„Šveitsi tõi mind uudishimu. 2010 a. keskel, mil veel elasin Bremenis, otsustasin vahetada töö- ja elukohta ning mõtlesin algselt kolida Saksamaa lõunaossa. Seda enam, et nt. Würzburgis olen juba elanud, nii et ettekujutus elu-olust saksa „lõunaosariikides“ oli juba olemas. Šveits tuli mõttesse spontaanselt, nii et kui 2010. novembris end potentsiaalsetele uutele tööandjatele esitlema läksin, näitasin end ka kokku kolmes haiglas siinpool Šveitsi piiri. Mäletan, et otsus siia kolida saabus siis, kui sõitsin Meiringeni poole. Mind võlus ära vaatepilt Thuni ja Brienzi järvedele. Ja ehkki esmamulje osutus tagantjärele saabunud kogemusest lähtudes petlikuks – lihtne tõde, et ilus loodus ei ole veel kõik – pole ma Šveitsi kolimist kunagi kahetsenud“. Alguses elas Mihkel Berni kantonis ja töötas Meiringeni erakliinikus (Privatklinik Meiringen). Alates 2012. aastast elab ja töötab ta Solothurni riiklikus haiglas (Solothurner Spitäler AG). Ametinimetuseks on nüüd psühhiaater, alates 2013. aastast spetsialiseerus ta veel lisaks kohtupsühhiaatria valdkonnas. Hetkel täidab Mihkel oma erialal peaarsti ametit. Mihkliga vesteldes selgub, et mehe keelte valik ei ole mitte ainult põhjalik vaid ka kirju. Erialaliselt valdab ta vene, eesti, „kirjasaksa“, bernisaksa ja inglise keeli, baastadmised on tal olemas poola, itaalia, rootsi, serbia ja soome keeles. Keeleosustest tulenevalt tegeleb Mihkel aeg-ajalt ka tõlketöödega, kuigi seda ametit pidas ta püsivamalt aastatel 2004-2009.

Kas võid pidada keeli üheks oma kireks või oled ülalmainitud keeli omandanud elades nii paljudes erinevates riikides?

„Mulle on keeled üsna lihtsalt „külge“ jäänud. Tõeline kiring oli mul „kirjasaksa“ keel, mida õppisin ka umbes 3 aastat koolis, aga omandasin sisuliselt ise. Vene ja eesti keeled on mul vastavalt esimeseks ja teiseks

emakeeleks. Mitmete keeltega on mul olnud pidevalt kokkupuudet elades Saksamaal ja Šveitsis. Nende keelte osas, mida olen passiivselt omandanud, mängib kindlasti rolli ülikoolis õpitud ladina keel aga muu on ilmselt lihtsalt praktika.

Eesti keelt ei ole mul välismaal töötades paraku vaja läinud. Olen reaalselt täpselt ühel korral – veel Saksamaal – pidanud valves haiglasse võtma üht purjus soome turisti, kellega rääkisin 90 % soome ja 10 % - eesti keeles. Muus osas mul tõesti eesti keelega erialaliselt kokkupuuteid pole. Igapäevases töös on aga pidevalt tegemist prantsuse ja itaalia keeli kõneleva klientuuriga.

Kui palju on sul sidet siin elavate eestlastega ning kui palju Eestis elavate sugulaste-sõpradega?

„Eestis on mul oma püsiv tutvus- ja sõprusringkond ning ka perekond. Šveitsis olen siiani rohkem suhelnud venekeelse elanikkonnaga, neid inimesi on siin ka lihtsalt rohkem kui eesti keelt kõnelejaid. Sidemed eestlastega on hakanud nüüd tasapisi kujunema seoses peaaesjalikult Šveitsi Eesti Seltsi olemasolust teadasaamisega. Senine kogemus on positiivne – ning loodan eelkõige, et seltsi tegevus ka edaspidi nii vähe kui võimalik poliitilisi teemasid puudutab“.

Oled aktiivselt osalenud SES-i üritustel ja abivalmilt pakkunud end appi ka näiteks Liechtensteinis toimunud jalgpallimängu tõlgiks, kus osales Eesti meeskond. Kas Sul on veelgi soove või ideid kuidas Sa saaksid siin elavatele eestlastele lisaväärtust luua?

„Ma olen tänaseks üsna hästi kursis Šveitsi tervishoiusüsteemiga, mis ei kuulu just lihtsamate hulka. Eriti puudutab muidugi see psühhiaatria ja psühhoterapia eriala. Selles valdkonnas saan ka kohalikele eestlastele kasulik olla, mis puudutab nõustamist keerulisemate otsuste vastuvõtmises osas – nt. millist haiglat ja haigekassat eelistada, kui tõsiselt suhtuda teatud psühhiaatrilistesse sümptomitesse, jne. Selliste küsimustega võib minu poole alati pöörduda.“

Aitäh Mihkel!

/M. Loertscher, 7. mail 2014 Winterturis /